

побудови в будь-якому випадку однакові, що робить її універсальною і зручною в застосуванні.

СТРАТЕГІЧНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ В УМОВАХ ДИНАМІЧНОГО СЕРЕДОВИЩА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ УПРАВЛІННЯ

Н. О. ВОЛГІНА, ст. викл., О. В. СЛОБОДЕНЮК, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Будівельна галузь належить до системо утворюючих галузей економіки, розвиток якої є індикатором якості життя, визначає рівень соціальних стандартів, впливає на показники розвитку країни. Будівельні підприємства сьогодні діють в умовах постійної зміни зовнішніх факторів. Стратегічний аналіз факторів зовнішнього середовища і необхідність пристосування підприємства до їх постійної зміни орієнтує його на стратегічний розвиток.

Сучасне будівельне підприємство являє собою складну виробничо-господарську і соціально-економічну систему, стратегічний розвиток якої передбачає процес якісних, погоджених одна з одною змін у часі окремих параметрів діяльності, які зміцнюють поточний та майбутній потенціал системи. В умовах динамічного середовища розвиток підприємств будівельної галузі вимагає від них максимально повного врахування зовнішніх факторів та швидкого реагування на їх зміну з метою формування ефективної стратегії розвитку.

Динамізм як ключова ознака зовнішнього середовища ускладнюють процес стратегічного управління всіма складовими діяльності будівельних підприємств. Проте саме ефективність стратегічного управління підприємством в умовах турбулентної економіки забезпечує йому успіх функціонування. При вирішенні основних завдань стратегічного розвитку підприємств будівельної галузі слід враховувати два ключових моменти, а саме, орієнтацію на довгострокову перспективу і вплив зовнішніх неконтрольованих факторів.

Сьогодні абсолютна більшість фахівців вважає, що будь-яке підприємство, в тому числі і будівельне, може забезпечити розвиток в ринковому середовищі тільки на інноваційній основі, тому особливої актуальності набуває удосконалення інноваційної складової розвитку підприємств. При цьому важлива роль в забезпеченні інноваційного розвитку належить управлінським інноваціям. Необхідність впровадження управлінських інновацій в діяльність будівельних підприємств визначається, насамперед, такими основними чинниками, як складність внутрішньої побудови будівельного підприємства як системи; зміна у зовнішньому середовищі функціонування будівельних підприємств; складність завдань, які сьогодні вирішують будівельні підприємства, і необхідністю забезпечення відповідності управління підприємством цим задачам; збільшення інформаційних потоків і обсягів інформації, необхідних для прийняття ефективних стратегічних рішень.

Розвиток підприємств галузі відбувається в умовах радикальних змін у зовнішньому середовищі та високих темпів збільшення обсягів інформації. Зважаючи на це, ключове значення для забезпечення успішного функціонування будівельного підприємства мають стратегічне планування його діяльності і підтримка прийняття ефективних управлінських рішень в усіх сферах господарювання. В динамічних умовах успішна діяльність та майбутній розвиток будівельного підприємства можливий лише при адаптації системи управління до постійних змін у зовнішньому середовищі. Вдосконалення структури управління є одним з важливих напрямків підвищення ефективності стратегічного управління підприємствами будівельної галузі. Отже, вибір організаційної структури, що найбільш повно відповідає внутрішнім і зовнішнім чинникам діяльності, є актуальною задачею будівельного підприємства в сучасних мовах господарювання.

Аналіз структур управління великих вітчизняних будівельних підприємств дозволяє стверджувати, що вони в повній мірі не відповідають сучасним умовам господарювання, мають значну кількість недоліків, які не дозволяють підприємствам галузі досягати стратегічних завдань розвитку з найбільшою ефективністю. До основних недоліків існуючих структур управління слід віднести їх багаторівневу ієрархію, неефективне використання ресурсів, збільшення чисельності управлінських кадрів та витрат на їх утримання.

Необхідність трансформації і удосконалення організаційної структури підприємств будівельної галузі з метою приведення їх до вимог динамічного зовнішнього середовища і забезпечення підвищення рівня стратегічного управління обумовлюється багатьма факторами, основними з яких є ускладнення внутрішньої структури підприємства та його зовнішнього оточення. Вибір типу організаційної структури управління повинен супроводжуватися економічною оцінкою варіантів, що розглядаються. Економічне обґрунтування та вибір варіанту організаційної структури повинні проводитися на базі сучасних методик визначення економічної ефективності господарських рішень.

Трансформація структур управління мають відбуватися в напрямку забезпечення можливості концентрації зусиль і уваги на вирішенні ключових проблем підприємств; підвищення ступеню збалансованості та гнучкості використання ресурсів. Оцінка ефективності організаційної структури управління підприємством має ґрунтуватися на узагальненій оцінці змін усіх компонентів діяльності підприємства та впливу цих змін на кінцевий результат господарювання. Для підприємств будівельної галузі критеріями оцінки можуть виступати трудомісткість та вартість будівельної продукції, її якість, тривалість виробничого циклу, продуктивність праці.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ РИЗИКІВ ПРОЕКТІВ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

І. А. ОСТРОВСЬКИЙ, канд. екон. наук

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Ключовим аспектом фінансового моделювання (ППП) є ризик-менеджмент.

За сучасних економічних умов визначають п'ять основних підходів до управління ризиками:

1. Уникнення, що веде до зміни параметрів і навіть до скасування проекту PPP.
2. Мінімізація, наприклад, страхування, передача субпідрядникам, отримання гарантій від інвесторів проекту PPP.